

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

16. de modo quo defectus superiùs expositi Christo infuerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

suam in hæc passio illata non retinet, dum in natura non est, vel aquam forari, vel pun-
gi ignem, vel aera vulnerari: quamuis natu-
ra teli sit & vulnerare, & compungere, &
perforare. Passus quidem Christus est dum
cæditur, dum suspenditur, dum moritur: sed
in corpus irruens passio, necnon fuit pas-
sio: non tamen passionis naturam exercuit,
dum ei pœnali ministerio pœna defæuit, &
virtus corporis sine sensu pœnæ, vim pœnæ
in se defæuientis excepit, &c.

Sic sunt profectò intelligenda. Secunda
enim ratione dixit dolorem passionis in
Christum non incidisse, & virtutem corpo-
ris Christi sibi excepisse vim pœnæ, sine sen-
su pœnæ: quia doloris causam & meritum
in se non habuit. Quod notat dum ait, Non
habens naturam ad dolendum, cui domine-
tur passio, timor, & tristitia, sicut in nobis,
quibus est necessitas ad hæc.

DE MODO QVO DEFE-
ctus superius expositi Chri-
sto infuerunt.

D I S T I N C T. Decimæ sextæ
CAP. Primum.

*Christus assumpsit necessita-
tem patiendi.*

AA ij

VERUM hanc necessitatem non habuit ex necessitate suae conditionis (quia à peccato immunis) sed ex sola voluntate accepit. Vnde in epist. ad Hebr. auctoritas dicit, quòd sicut hominibus aliis & iure & lege naturae statutum est semel mori: ita & Christus eadem necessitate & iure naturae semel oblatuſ est, & non saepe. Nec ideo dicitur iure naturae, quòd ex natura suae conditionis hunc defectum traxerit, qui etiam nobis non prouenit ex natura, sed quòd est prius instituta, sed ex ea peccato vitata. Et ideo dicitur hic defectus naturalis, quia quasi pro natura inoleuit in omnib⁹ diffusus.

CAP. Secundum. Christus de quolibet hominum statu aliquid accepit.

Vnt enim quatuor status hominis: Primus ante peccatum, secundus post peccatum, & ante gratiam, tertius sub gratia, quartus in gloria. De primo statu accepit immunitatem peccati. Vnde August. exponens illud Iohan. Qui desursum venit, super omnes est, dicit Christum venisse desursum, id est de altitudine humanae naturae ante peccatum: quia de illa altitudine sumpsit verbum Dei humanam naturam, dum non assumpsit ipsam culpam, cuius assumpsit poenam. Sed poenam assumpsit de secundo statu, & alios defectus. De tertio verò gra-

127 a
c. 2. 3

cap. 9.
14. b.

status quatuor
f. 131. b.

f. 108. b. l. 10.

cap. 13.

tiæ plenitudinem. De quarto, non posse peccare, & Dei perfectam contemplationem. Habuit enim simul & bonâ viæ quædam, & bona patriæ, sicut & quædam mala vitæ.

DE POTENTIIS ET
operationibus naturæ hu-
manæ in Christo.

D I S T I N C T. Decimæseptimæ
C A P. Primum.

In Christo fuit voluntas duplex.

Ambigendum non est in Christo diuer-
sas fuisse voluntates, iuxta duas, natu-
ras, diuinam scil. voluntatem, & hu-
manam. Humana voluntas est affectus ra-
tionis, vel sensualitatis: alius est enim affe-
ctus animæ sec. rationem, alius sec. sensuali-
tatem: vterque tamen dicitur humana vo-
luntas. Affectu enim rationis id volebat
quod voluntas diuina, scil. pati & mori: sed
affectu sensualitatis non volebat, sed refu-
giebat. Vnde Hierony. in illum locum, Spi-
ritus quidem pröptus est, caro autem infir-
ma, ita ait: Hoc contra Euthicianos, qui di-
cunt in Christo tantum vnâ voluntatem:
Hic autem ostendit humanam, quæ propter
infirmitatem carnis recusat passionem: &
diuinam, quæ prompta est perficere dispen-
sationem. Idem asseuerat August. in Psal.

AA iij

*Voluntas aut
humana, aut
diuina.*